



เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

ให้อำนาจกททาร์เรือปราบปราม

การกระทำผิดบางอย่างทางทะเล

(ฉบับที่ ...) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

บรรจุระเบียบวาระ ครั้งที่ ๓๕ **สภานิติบัญญัติแห่งชาติ**

ฉพ. ๕๓ / ๒๕๓๔

เอกสารประกอบการพิจารณา

งานบริการค้ำคว้า ศูนย์บริการเอกสารและค้ำคว้า สำนักงานเลขธิการรัฐสภา โทร. ๒๕๖๖๖๖๖ - ๕๕๕ ต่อ ๒๓๒ - ๒๓๕

สารบัญ

	หน้า
1. สาระสำคัญร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจทางทหารเรือปราบปรามการกระทำความคิดบางอย่างทางทะเล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	1
2. เปรียบเทียบพระราชบัญญัติให้อำนาจทางทหารเรือปราบปรามการกระทำความคิดบางอย่าง ทางทะเล (พ.ศ. 2490 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้อำนาจทางทหารเรือปราบปรามการกระทำความคิดบางอย่างทางทะเล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 กับร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจทางทหารเรือปราบปรามการกระทำความคิดบางอย่างทางทะเล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	3
3. ภาคผนวก	5
4. สถิติการจับกุมตามกฎหมายที่ให้อำนาจทางทหารเรือปฏิบัติการในทะเล ระหว่างปี 2533-2534	18

บงอร มาลาศรี

วิทยากร 5

ผู้รับผิดชอบ

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปราม
การกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. 2490 เพื่อให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำบางอย่างทางทะเลอันเป็นความผิดต่อกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดและกฎหมายเกี่ยวกับการประมง

เหตุผล

เนื่องจากปรากฏว่าในปัจจุบันมีการลักลอบนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งยาเสพติดโดยทางทะเลและทางลำน้ำซึ่งติดต่อกับต่างประเทศหรือทางลำน้ำซึ่งออกไปสู่ทะเลได้และมีการลักลอบทำการประมงทางทะเลอยู่เสมอเจ้าหน้าที่ทหารเรือตรวจพบก็ไม่มีอำนาจที่จะปราบปรามได้ เพราะเจ้าหน้าที่ทหารเรือมิได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด หรือกฎหมายเกี่ยวกับการประมงทางทะเล เมื่อเจ้าหน้าที่ทหารเรือตรวจพบและดำเนินการจับกุมก็ไม่มีอำนาจควบคุมตัวไว้สอบสวนและยึดเรือไว้ได้ ต้องนำส่งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามกฎหมายโดยทันที สมควรให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดต่อกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดและกฎหมายเกี่ยวกับการประมงทางทะเลได้

สาระสำคัญ

ให้ยกเลิกความในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. 2490 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 4 เมื่อปรากฏว่ามีการกระทำหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำเกี่ยวกับการนำข้าวหรือสินค้าอื่นหรือยาเสพติดออกนอกหรือเข้ามาในราชอาณาจักร หรือการที่คนต่างด้าวเข้ามาหรือนำคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร ทั้งนี้ โดยทางทะเล ทางสำน้ำซึ่งติดต่อกับต่างประเทศ หรือทางสำน้ำซึ่งออกไปสู่ทะเลได้ หรือทำการประมงทางทะเล อันเป็นความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการสำรวจและห้ามกักกันข้าว กฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่น ๆ ในภาวะคับขัน กฎหมายว่าด้วยการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า กฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือกฎหมายเกี่ยวกับการประมง ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสืบสวนและสอบสวนได้และมีอำนาจทำการหรือสั่งให้ทำการเฉพาะหน้าที่จำเป็นดังต่อไปนี้

- (1) ตรวจ ค้น และบังคับผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือให้หรือหรือขนส่งของในเรือเพื่อการตรวจค้น
- (2) จับเรือ และบังคับผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือให้พวงเรือหรือให้ทำการอื่นเพื่อให้เรือนั้นไปยังที่ซึ่งสะดวกแก่การตรวจค้น การสอบสวน หรือการดำเนินคดี
- (3) ยึดเรือที่จับไว้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา หรือจนกว่าศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นในกรณีที่ฟ้องผู้ต้องหา
- (4) จับและควบคุมผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดไว้ได้ไม่เกินเจ็ดวันเมื่อพ้นกำหนดต้องปล่อยหรือส่งตัวให้พนักงานสอบสวนพร้อมด้วยสำนวนการสอบสวนเท่าที่ทำได้"

เปรียบเทียบ

<p>พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำ ความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. 2490 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำ ความผิดบางอย่างทางทะเล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำ ความผิดบางอย่างทางทะเล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>
<p>"มาตรา 4 เมื่อปรากฏว่ามีการกระทำหรือมีเหตุอัน ควรสงสัยว่ามีการกระทำเกี่ยวกับการนำข้าวหรือสินค้าอื่นออก หรือเข้ามา หรือการที่คนต่างด้าวเข้ามาหรือนำคนต่างด้าวเข้า มาในราชอาณาจักร ทั้งนี้ โดยทางทะเล ทางลำน้ำซึ่งติดต่อกับ ต่างประเทศหรือทางลำน้ำซึ่งออกไปสู่ทะเลได้ อันเป็น ความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการสำรวจและห้ามกักกันข้าว กฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่น ๆ ในภาวะคับขัน กฎหมายว่าด้วยการส่งออกนอกและการนำ เข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้ากฎหมายว่าด้วยแร่ หรือ กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจ สืบสวนและสอบสวนได้ และมีอำนาจทำการหรือสั่งให้ทำการ เฉพาะหน้าที่จำเป็น ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ตรวจ ค้น และบังคับผู้ควบคุมเรือและคนประจำ เรือให้หรือหรือขนสิ่งของในเรือเพื่อการตรวจค้น</p> <p>(2) จับเรือ และบังคับผู้ควบคุมเรือและคนประจำ เรือให้พ่วงเรือหรือให้ทำการอื่นเพื่อให้เรื่อนั้นไปยังที่ซึ่งสะดวก แก่การตรวจค้น การสอบสวน หรือการดำเนินคดี</p>	<p>"มาตรา 4 เมื่อปรากฏว่ามีการกระทำหรือมีเหตุอันควร สงสัยว่ามีการกระทำเกี่ยวกับการนำข้าวหรือสินค้าอื่นหรือยาเสพติด ออกไปนอกหรือเข้ามาในราชอาณาจักร หรือการที่คนต่างด้าว เข้ามาหรือนำคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร ทั้งนี้ โดยทาง ทะเล ทางลำน้ำซึ่งติดต่อกับต่างประเทศ หรือทางลำน้ำซึ่งออกไป สู่ทะเลได้ หรือทำการประมงทางทะเล อันเป็นความผิดต่อกฎหมาย ว่าด้วยการสำรวจและห้ามกักกันข้าว กฎหมายว่าด้วยการควบคุม เครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่น ๆ ในภาวะคับขัน กฎหมาย ว่าด้วยการส่งออกนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่ง สินค้า กฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมาย ว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือกฎหมายเกี่ยวกับการประมง ให้เจ้าหน้าที่ ทหารเรือมีอำนาจสืบสวนและสอบสวนได้และมีอำนาจทำการ หรือสั่งให้ทำการเฉพาะหน้าที่จำเป็นดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ตรวจ ค้น และบังคับผู้ควบคุมเรือและคนประจำ เรือให้หรือหรือขนสิ่งของในเรือเพื่อการตรวจค้น</p> <p>(2) จับเรือ และบังคับผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือ ให้พ่วงเรือ หรือให้ทำการอื่นเพื่อให้เรื่อนั้นไปยังที่ซึ่งสะดวกแก่ การตรวจค้น การสอบสวน หรือการดำเนินคดี</p>

พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำ
ความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. 2490 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำ
ความผิดบางอย่างทางทะเล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525

ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำ
ความผิดบางอย่างทางทะเล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(3) ยึดเรือที่จับไว้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง
ผู้ต้องหา หรือจนกว่าศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นในกรณีที่
ฟ้องผู้ต้องหา

(4) จับและควบคุมผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดไว้ได้
ไม่เกินเจ็ดวัน เมื่อพ้นกำหนดต้องปล่อยหรือส่งตัวให้
พนักงานสอบสวนพร้อมด้วยสำนวนการสอบสวนเท่าที่ทำได้

(3) ยึดเรือที่จับไว้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา
หรือจนกว่าศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นในกรณีที่ฟ้องผู้ต้องหา

(4) จับและควบคุมผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดไว้ได้ไม่เกิน
เจ็ดวันเมื่อพ้นกำหนดต้องปล่อยหรือส่งตัวให้พนักงานสอบสวน
พร้อมด้วยสำนวนการสอบสวนเท่าที่ทำได้"

ภาคผนวก

สาระสำคัญของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1958

ข้อ 1

คำว่า "ทะเลหลวง" หมายถึงส่วนทั้งหมดของทะเลซึ่งไม่รวมอยู่ในทะเลอาณาเขตหรือในน่านน้ำภายในรัฐ

ข้อ 2

ทะเลหลวงเปิดให้แก่ชาติทั้งปวง ไม่มีชาติใดอาจอ้างสิทธิที่จะทำให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของทะเลหลวงตกอยู่ในอธิปไตยของตนได้ เสรีภาพแห่งทะเลหลวงจะใช้ได้ภายใต้เงื่อนไขที่วางไว้ในข้อเหล่านี้และในกฎเกณฑ์อื่น ๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศ นอกจากในประการอื่นแล้วเสรีภาพแห่งทะเลหลวงทั้งสำหรับรัฐชายฝั่งและรัฐที่ไม่ใช่รัฐชายฝั่ง ประกอบด้วย

1. เสรีภาพในการเดินเรือ
2. เสรีภาพในการประมง
3. เสรีภาพที่จะวางสายและท่อใต้ทะเล
4. เสรีภาพที่จะบินเหนือทะเลหลวง

เสรีภาพเหล่านี้และอื่น ๆ ซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือโดยหลักทั่วไปของกฎหมายระหว่างประเทศรัฐทั้งปวงจะต้องใช้โดยคำนึงตามสมควรถึงผลประโยชน์ของรัฐอื่น ในการใช้เสรีภาพแห่งทะเลหลวงของรัฐเหล่านั้น

ข้อ 3

1. เพื่อที่จะได้อุปโภคเสรีภาพแห่งทะเลอย่างเท่าเทียมกันกับรัฐชายฝั่ง รัฐที่ไร้ฝั่งทะเลควรจะออกสู่ทะเลได้โดยเสรี เพื่อวัตถุประสงค์นี้ รัฐที่ตั้งอยู่ระหว่างทะเลกับรัฐที่ไร้ฝั่งทะเลโดยการตกลงร่วมมือกันกับรัฐที่ไร้ฝั่งทะเล และโดยสอดคล้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศที่ใช้อยู่จะประสาทให้

(ก) แก่รัฐที่ไร้ฝั่งทะเลซึ่งผ่านอาณาเขตของคนโดยเสรี บนมูลฐานแห่งการก๊อปปี้ ก๊อปปี้ปฏิบัติ และ

(ข) แก่เรือซึ่งชักธงของรัฐนั้นซึ่งผลปฏิบัติโดยเท่าเทียมกันกับที่ประสาทิให้แก่ เรือของตนเองหรือแก่เรือของรัฐอื่นใดในเรื่องการเข้าสู่เมืองท่าทางทะเลและการใช้เมืองท่าเช่นว่านั้น

2. รัฐที่ตั้งอยู่ระหว่างทะเลกับรัฐที่ไร้ฝั่งทะเล จะตกลงกันในเรื่องทั้งปวงที่เกี่ยวกับเสรี ภาพในการผ่านแดน และผลปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในท่าเรือ โดยการตกลงร่วมกันกับที่ไร้ฝั่งทะเล และโดยพิจารณาถึงสิทธิของรัฐชายฝั่งหรือรัฐที่ให้ผ่าน และสภาพการณ์พิเศษ ของรัฐที่ไร้ฝั่งทะเลด้วย ทั้งนี้ สำหรับกรณีของรัฐเช่นว่านั้นมิได้เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาระหว่างประเทศที่ใช้อยู่แล้ว

ข้อ 4

รัฐทุกรัฐไม่ว่าจะเป็นรัฐชายฝั่งหรือไม่ก็ตาม มีสิทธิที่จะเดินเรือโดยชักธงของคนในทะเลหลวง

ข้อ 5

1. รัฐแต่ละรัฐจะกำหนดเงื่อนไขในการให้สัญชาติของคนแก่เรือในการจดทะเบียนเรือ ในอาณาเขตของตน และในการใช้สิทธิชักธงของคน เรือย่อมมีสัญชาติของรัฐซึ่งเรือนั้นมีสิทธิชักธง จะต้องมีการเกี่ยวโยงอันแท้จริงระหว่างรัฐกับเรือนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐต้องใช้อำนาจและการควบคุม ของรัฐอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องเกี่ยวกับการปกครองวิชาการ และการส่งคนแก่เรือที่ชักธงของตน

2. รัฐแต่ละรัฐจะออกเอกสารเพื่อการนั้นให้แก่เรือที่รัฐนั้นให้สิทธิชักธงของตน

ข้อ 6

1. เรือจะใช้เดินภายใต้ธงของรัฐเพียงรัฐเดียวเท่านั้นและจำอยู่ภายใต้อำนาจของรัฐ นั้น โดยจำเพาะเมื่ออยู่ในทะเลหลวง นอกจากในกรณีพิเศษซึ่งได้บัญญัติไว้อย่างชัดแจ้งในสนธิสัญญา ระหว่างประเทศหรือในข้อเหล่านี้ หรือมีอาจเปลี่ยนแปลงของตนในระหว่างการเดินทางหรือในขณะที่ แวะยังเมืองท่า เว้นแต่ในกรณีการโอนกรรมสิทธิ์หรือการเปลี่ยนที่จดทะเบียนอย่างแท้จริง

2. เรือซึ่งใช้เดินภายใต้ธงของรัฐสองรัฐหรือกว่านั้น โดยใช้ธงเหล่านั้นตามสะดวก มีอาจอ้างสัญชาติหนึ่งสัญชาติใดได้ในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐอื่นใด และอาจถูกถือเสมือนหนึ่งเรือที่ไร้สัญชาติได้

ข้อ 7

บทแห่งข้อ ข้างต้นไม่เป็นการเสื่อมเสียแก่ปัญหาของเรือที่ใช้ในทางการ ขององค์การระหว่าง
รัฐบาลซึ่งชักธงขององค์การนั้น

ข้อ 8

1. เรือรบในทะเลหลวงมีความคุ้มกันโดยสมบูรณ์จากอำนาจของรัฐใด ๆ นอกเหนือ
ไปจากรัฐเจ้าของธง
2. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งข้อเหล่านี้ คำว่า "เรือรบ" หมายความว่าเรือซึ่งเป็นของ
กองกำลังของรัฐ และมีเครื่องหมายภายนอกซึ่งแสดงให้เห็นชัดว่าเป็นเรือรบที่มีสัญชาติ ของรัฐนั้น
อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของนายทหารซึ่งได้รับสัญญาบัตรจากรัฐบาลโดยถูกต้อง และผู้ซึ่งมีชื่อปรากฏ
ในบัญชีรายชื่อ นายทหารเรือ และประจำการ โดยคณะลูกเรือซึ่งอยู่ภายใต้วินัยตามปกติ ของกองทัพเรือ

ข้อ 9

เรือซึ่งเป็น ของเรือดำเนินการ โดยรัฐและซึ่งใช้ในงาน ของรัฐบาลอันมิใช่การพาณิชย์เมื่อ
อยู่ในทะเลหลวง จะมีความคุ้มกันโดยสมบูรณ์จากอำนาจ ของรัฐอื่นใดนอกเหนือไปจากรัฐเจ้าของธง

ข้อ 10

1. รัฐทุกรัฐจะใช้มาตรการสำหรับเรือซึ่งชักธงของคนเช่นที่จำเป็นเพื่อประกันความ
ปลอดภัยในทะเลในเรื่องนอกจากประการอื่นแล้วที่เกี่ยวข้องกับ
 - ก. การใช้สัญญาณ การขำรงรักษาไว้ซึ่งการติดต่อสื่อสารและป้องกันการ โดนกัน
 - ข. การ จัดคนประจำเรือและสภาพการณ์ในการทำงาน ของคณะลูกเรือ โดยพิจารณา
ถึงตราสารการกรรมระหว่างประเทศที่อาจใช้บังคับได้ด้วย
 - ค. การก่อสร้าง การ จัดเครื่องบริภัณฑ์และการมีคุณสมบัติสำหรับออกทะเล ของเรือ
2. ในการใช้มาตรการเช่นว่านั้น รัฐแต่ละรัฐต้องปฏิบัติตามมาตรฐานระหว่างประเทศ
ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป และจะกระทำการใด ๆ ซึ่งอาจจำเป็นเพื่อประกันการปฏิบัติตาม
มาตรฐานนั้น

ข้อ 11

1. ในกรณีที่มีการโค่นกันหรือมีอุปสรรคอื่นใดของการเดินเรือในทะเลหลวง ซึ่งพัวพันถึงความรับผิดชอบทางอาญาหรือทางวินัยของนายเรือหรือของบุคคลอื่นใดในประจำการของเรือ การดำเนินคดีทางอาญาหรือทางวินัยต่อบุคคลเช่นว่านั้นมีอาจกระทำได้ เว้นแต่จะกระทำโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการหรือฝ่ายปกครองของรัฐเจ้าของธง หรือของรัฐซึ่งบุคคลเช่นว่าเป็นคนชาติ
2. ในเรื่องทางวินัย รัฐซึ่งออกใบรับรองสำหรับนายเรือใบรับรองความสามารถหรือใบอนุญาตจะมีอำนาจแต่ผู้เดียวที่จะสั่งเพิกถอนใบรับรองเช่นว่านั้น หลังจากได้ดำเนินกระบวนการทางกฎหมายโดยถูกต้องแล้ว แม้ว่าผู้ถือจะมีสัญชาติของรัฐซึ่งออกใบรับรองให้ก็ตาม
3. การจับกุมหรือกักกันเรือ แม้ในฐานะเป็นมาตรการในการสอบสวนจะสั่งให้กระทำโดยเจ้าหน้าที่ใดนอกเหนือไปจากเจ้าหน้าที่ของรัฐเจ้าของธงมิได้

ข้อ 12

1. รัฐทุกรัฐจะกำหนดให้นายเรือซึ่งชักธงของตน เท่าที่นายเรือสามารถจะกระทำได้ โดยไม่เป็นอันตรายร้ายแรงต่อเรือ ลูกเรือ หรือผู้โดยสาร
 - ก. ให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลใดซึ่งพบในทะเล ขณะตกอยู่ในอันตรายที่จะสูญหาย
 - ข. ให้เดินทางไปโดยเร็วที่สุดเท่าที่สามารถทำได้ เพื่อช่วยชีวิตบุคคลที่กำลังประสบอันตราย ถ้าได้รับแล้วถึงความต้องการความช่วยเหลือของบุคคลเหล่านั้น นำที่การกระทำเช่นนั้นจะพึงคาดหวังโดยชอบด้วยเหตุผลจากนายเรือ
 - ค. ภายหลังการโค่นกัน ให้ความช่วยเหลือแก่เรือลำอื่นนั้นแก่ลูกเรือและผู้โดยสาร ของ เรือ นั้น และเมื่อสามารถกระทำได้ให้แจ้งแก่เรือลำอื่นนั้นทราบชื่อเรือของตน เมืองท่าที่จอดทะเบียน ของเรือและเมืองท่าที่ใกล้ที่สุดซึ่งเรือจะแวะ
2. รัฐชายฝั่งทุกรัฐจะส่งเสริมการจัดตั้งและการบำรุงรักษา บริการการค้นหา และช่วยชีวิตอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับความปลอดภัยในและเหนือทะเล และมีพฤติการณ์จำเป็นให้ทำเช่นว่านั้นให้ร่วมมือกับรัฐใกล้เคียงโดยทางการทำข้อตกลงส่วนภูมิภาคร่วมกัน เพื่อความมุ่งประสงค์นี้

ข้อ 13

รัฐทุกรัฐจะกำหนดมาตรการอันมีประสิทธิภาพขึ้นเพื่อป้องกันและลงโทษการขนส่งทาสในเรือซึ่งได้รับอนุญาตให้ชักธงของตนและเพื่อป้องกันการชักธงของตนโดยมิชอบด้วยกฎหมายเพื่อความมุ่งประสงค์นั้น ทาสผู้ใดที่อาศัยสัญชาตญาณเรือไม่ว่าจะชักธงใดจะได้เป็นอิสระโดยนัยนั้น

ข้อ 23

1. การไล่ติดตามเรือต่างชาติอาจกระทำได้อีกเมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐชายฝั่งมีเหตุผลอันสมควรที่จะเชื่อว่าเรือนั้นได้ละเมิดกฎหมายและข้อบังคับของรัฐนั้น การไล่ติดตามเช่นว่าจะต้องเริ่มต้นตั้งแต่เรือต่างชาติ หรือเรือสำเภาของเรือต่างชาติอยู่ภายในน่านน้ำภายในหรือทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อเนื่องของรัฐที่ติดตาม และอาจกระทำต่อไปถึงภายนอกทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อเนื่องได้ถ้าหากการไล่ติดตามมิได้ขาดระยะลง ไม่เป็นการจำเป็นว่าในขณะที่เรือต่างชาติภายในทะเลอาณาเขต หรือเขตต่อเนื่องได้รับคำสั่งให้หยุดเรือที่ออกคำสั่งควรต้องอยู่ภายในทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อเนื่องเช่นเดียวกัน ถ้าเรือต่างชาติอยู่ภายในเขตต่อเนื่อง ดังที่นิยามไว้ในข้อ 24 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยทะเลอาณาเขตและเขตต่อเนื่อง การติดตามอาจกระทำได้อีกเมื่อได้มีการละเมิดสิทธิซึ่งเขตนั้นได้ถูกจัดตั้งขึ้นสำหรับคุ้มครองเท่านั้น

2. สิทธิในการไล่ติดตามสิ้นสุดลงในทันทีที่เรือซึ่งถูกติดตามเข้าสู่ทะเลอาณาเขตของประเทศตนหรือรัฐที่สาม

3. การไล่ติดตามจะไม่ถือว่าได้เริ่มต้นแล้ว นอกจากเรือที่ติดตามจะได้อำนาจให้เป็นที่พอใจแก่ตนเอง โดยวิธีที่พึงปฏิบัติได้เช่นที่อาจมีอยู่ว่าเรือที่ถูกติดตามหรือเรือเล็กลำใดลำหนึ่งของเรือั้นหรือเรืออย่างอื่นซึ่งทำงานร่วมกัน และใช้เรือที่ถูกติดตามเป็นเรือที่เลี้ยงอยู่ภายในขอบเขตของทะเลอาณาเขต หรือภายในเขตต่อเนื่องแล้วแต่กรณี การติดตามอาจเริ่มต้นได้ต่อเมื่อได้ให้สัญญาณให้หยุดที่เห็นได้ด้วยตาหรือฟังได้ด้วยหูในระยะห่างที่เรือต่างชาติจะสามารถเห็นหรือได้ยินสัญญาณได้เท่านั้น

4. สิทธิในการไล่ติดตามอาจใช้ได้โดยเฉพาะเรือรบ หรืออากาศยานทหาร หรือเรือหรืออากาศยานอื่นในราชการ ของรัฐบาล ซึ่งได้รับมอบอำนาจเป็นพิเศษเพื่อการนั้นเท่านั้น

5. ในกรณีที่ไม่ติดตามกระทำโดยอากาศยาน

(ก) บทแห่งวรรค 1 ถึง 3 ของข้อนี้จะใช้บังคับโดยอนุโลม

(ข) อากาศยานซึ่งออกคำสั่งให้หยุดต้องติดตามเรือนั้นอย่างจริงจังด้วยตนเอง จนกระทั่งเรือหรืออากาศยานของรัฐชายฝั่ง ซึ่งอากาศยานนั้นได้เรียกมาถึงเพื่อรับช่วงการติดตาม เว้นแต่อากาศยานนั้นสามารถจับกุมเรือไว้ด้วยตนเองไม่เป็นการเพียงพอที่จะอ้างเหตุผลสนับสนุนการจับกุมในทะเลหลวงว่าอากาศยานเพียงแต่ได้เห็นเรือว่าเป็นผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยว่าได้กระทำผิดเท่านั้น หากเรือนั้นมิได้ถูกสั่งให้หยุดและถูกติดตามโดยอากาศยานนั้นเองหรืออากาศยานหรือเรืออื่นซึ่งทำการติดตามต่อไปโดยไม่ขาดระยะ

6. การเรียกร้องให้ปล่อยเรือที่ถูกจับกุมภายในเขตอำนาจของรัฐหนึ่งและควบคุมไปยังเมืองท่าของรัฐนั้นเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้มีการสอบสวนโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอาจกระทำได้โดยเพียงอาศัยเหตุที่ว่า ในระหว่างการเดินทาง เรือนั้นได้ถูกควบคุมผ่านส่วนหนึ่งของทะเลหลวงถ้าพฤติการณ์ทำให้จำเป็นต้องกระทำดังนี้

7. ในกรณีเรือถูกสั่งให้หยุดหรือถูกจับกุมในทะเลหลวงในพฤติการณ์ซึ่งไม่มีเหตุสมควรวในการใช้สิทธิไล่ติดตาม เรือนั้นจะได้รับการทดแทนสำหรับความสูญเสียหรือความเสียหายใดที่อาจได้ก่อให้เกิดขึ้นโดยการกระทำนั้น

ทะเลอาณาเขต

ข้อ 1

1. อำนาจอธิปไตยของรัฐขยายออกไปจากอาณาเขตพื้นดินและน่านน้ำภายในของรัฐจนถึงแนวทะเลประชิดชายฝั่งของคนซึ่งเรียกว่าทะเลอาณาเขต
2. อำนาจอธิปไตยนี้ ให้ใช้ภายในบทบังคับแห่งบทบัญญัติของข้อเหล่านี้และหลักเกณฑ์อื่น ๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อ 2

อำนาจอธิปไตยของรัฐชายฝั่งขยายไปถึงห้วงอากาศเหนือทะเลอาณาเขตตลอดจนพื้นดินห้องทะเล และดินใต้ผิวดินของทะเลอาณาเขต

ขอบเขตของทะเลอาณาเขต

ข้อ 3

เว้นแต่ในกรณีที่ได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในข้อเหล่านี้ เส้นฐานตามปรกติสำหรับวัดความกว้างของทะเลอาณาเขต ได้แก่แนวน้ำลอคตลอดฝั่งทะเลตามที่ได้หมายไว้ในแผนที่ ซึ่งใช้มาตราส่วนขนาดใหญ่ที่รัฐชายฝั่งยอมรับนับถือเป็นทางการ

ข้อ 4

1. ในท้องถิ่นที่แนวฝั่งทะเลเว้าแหว่งและคอคอดเข้ามา หรือถ้ามีเกาะตามแนวฝั่งทะเลในบริเวณที่ใกล้เคียงติดต่อกัน วิธีการลากเส้นฐานตรงเชื่อมจุดที่เหมาะสมอาจนำมาใช้ในการลากเส้นฐานสำหรับวัดความกว้างของทะเลอาณาเขตก็ได้
2. การลากเส้นฐานที่ว่านั้นจะต้องไม่หักเหไปจากแนวฝั่งทะเลโดยทั่วไปจนเกินสมควร และบริเวณทะเลซึ่งอยู่ภายในเส้นต้องมีความสัมพันธ์กับผืนแผ่นดินอย่างใกล้ชิดเพียงพอที่จะให้อยู่ภายในระบบน่านน้ำภายในได้
3. เส้นฐานจะต้องไม่ลากไปยังและมาจากพื้นที่ที่อยู่เหนือระดับน้ำขณะน้ำลอค เว้นแต่

จะได้สร้างประชาคม หรือสิ่งก่อสร้างที่คล้ายคลึงกันซึ่งอยู่เหนือระดับน้ำทะเลอย่างถาวรไว้บนที่นั้น

4. ในกรณีที่ใช้วิธีลากเส้นฐานตรงตามบทแห่งวรรค 1 ได้ การกำหนดเส้นฐานในแต่ละกรณี อาจกระทำโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจเป็นลักษณะพิเศษเฉพาะสำหรับภูมิภาคที่เกี่ยวข้องซึ่งความเป็นจริงและความสำคัญของผลประโยชน์นั้น มีหลักฐานเห็นได้ชัดแจ้งจากการปฏิบัติที่มีมาเป็นเวลานาน

5. ระบบเส้นฐานตรงนั้น รัฐมีอำนาจนำมาใช้ทำนองที่จะปิดกั้นทะเลอาณาเขตของอีกรัฐหนึ่งจากทะเลหลวงได้

6. รัฐชายฝั่งต้องแสดงเส้นฐานตรงไว้ให้ชัดแจ้งบนแผนที่ และจะต้องโฆษณาให้ทราบตามสมควร

ข้อ 5

1. รัฐชายฝั่งต้องแสดงเส้นฐานแห่งทะเลอาณาเขตประกอบเป็นส่วนหนึ่งของน่านน้ำภายในรัฐ

2. ในกรณีที่กำหนดเส้นฐานตรงตามข้อ 4 มีผลการรวมบริเวณซึ่งเดิมเคยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของทะเลอาณาเขตหรือของทะเลหลวงเข้าไว้ในน่านน้ำภายในสิทธิในการผ่าน โดยสูงที่สุดซึ่งบัญญัติไว้ในข้อ 14 ถึงข้อ 23 จะคงอยู่ในน่านน้ำเหล่านั้น

ข้อ 6

ขอบเขตด้านนอกของทะเลอาณาเขตได้แก่ เส้นซึ่งทุก ๆ จุดมีระยะห่างจากจุดที่ใกล้ที่สุดของเส้นฐานเป็นระยะเท่ากับความกว้างของทะเลอาณาเขต

สาระสำคัญของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982

ทะเลอาณาเขตและเขตต่อเนื่อง

ข้อ 2

สถาณภาพทางกฎหมายของทะเลอาณาเขตของห้วงอากาศเหนือทะเลอาณาเขต

และของพื้นดินท้องทะเลกับดินใต้ผิวดินแห่งทะเลอาณาเขต

1. อธิปไตยของรัฐชายฝั่งขยายไปจากอาณาเขตทางบกและน่านน้ำภายในของตน และในกรณีของรัฐหมู่เกาะ จากน่านน้ำหมู่เกาะของตน จนถึงแนวทะเลประชิดชายฝั่งซึ่งเรียกว่าทะเลอาณาเขต
2. อธิปไตยนี้ขยายไปถึงห้วงอากาศเหนือทะเลอาณาเขต ตลอดจนพื้นดินท้องทะเลกับดินใต้ผิวดินแห่งทะเลอาณาเขต
3. อธิปไตยเหนือทะเลอาณาเขตให้ใช้ภายในบังคับแห่งอนุสัญญานี้ และหลักเกณฑ์อื่น ๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อ 3

ความกว้างของทะเลอาณาเขต

รัฐทุกรัฐมีสิทธิกำหนดความกว้างของทะเลอาณาเขตของตนได้จนถึงขอบเขตหนึ่งซึ่งไม่เกิน 12 ไมล์ทะเลโดยวัดจากเส้นฐานที่กำหนดขึ้นตามอนุสัญญานั้น

ข้อ 4

ขอบเขตด้านนอกของทะเลอาณาเขต

ขอบเขตด้านนอกของทะเลอาณาเขตได้แก่เส้นซึ่งทุกจุดมีระยะห่างจากจุดที่ใกล้ที่สุดของเส้นฐานเท่ากับความกว้างของทะเลอาณาเขต

ข้อ 5

เส้นฐานปกติ

เว้นแต่กรณีที่มีพฤติการณ์เป็นอย่างอื่นในอนุสัญญานี้ เส้นฐานปกติสำหรับวัดความกว้างของทะเล

อาณาเขตได้แก่ แนวน้ำตลอดตฝั่งตามที่ได้หมายไว้ในพื้นที่ซึ่งใช้มาคร่าว ๆ ขนาดใหญ่ที่รัฐชายฝั่ง
รับรองอย่างเป็นทางการ

เขตเศรษฐกิจจำเพาะ

ข้อ 55

ระบอบกฎหมายเฉพาะ ของ เขตเศรษฐกิจจำเพาะ

ภายใต้บังคับแห่งระบอบกฎหมายเฉพาะที่กำหนดไว้ในภาคนี้. เขตเศรษฐกิจจำเพาะคือบริเวณ
ที่อยู่เลยไปจากและประชิดกับทะเลอาณาเขตซึ่งภายใต้ระบอบกฎหมายดังกล่าว สิทธิและเขตอำนาจของรัฐ
ชายฝั่ง และสิทธิและเสรีภาพของรัฐอื่นอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญานี้.

ข้อ 56

สิทธิ เขตอำนาจและหน้าที่ของรัฐชายฝั่งในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

1. ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ. รัฐชายฝั่งมี :

(ก) สิทธิอธิปไตยเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสำรวจและการแสวงหาประโยชน์. การ
อนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ตาม ในน้ำเหนือพื้นดิน
ท้องทะเล และในพื้นดินท้องทะเลกับดินใต้ผิวดินของพื้นดินท้องทะเลนั้น และมีสิทธิอธิปไตยในส่วนที่
เกี่ยวกับกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อการแสวงหาประโยชน์และการสำรวจทางเศรษฐกิจในเขต อาทิเช่น การผลิต
พลังงานจากน้ำ. กระแสน้ำและลม :

(ข) เขตอำนาจตามที่บัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญานี้เกี่ยวกับ :

(1) การสร้างและการใช้เกาะเทียม. สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ :

(2) การวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล :

(3) การคุ้มครองและการสงวนสิ่งแวดล้อมทางทะเล :

(ค) สิทธิและหน้าที่อื่น ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้

2. ในการใช้สิทธิและการปฏิบัติหน้าที่ของตนภายใต้อนุสัญญานี้ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ.

รัฐชายฝั่งจะต้องคำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ของรัฐอื่น ๆ และจะต้องปฏิบัติตามในลักษณะที่เป็นการสอดคล้อง
กับบทบัญญัติของอนุสัญญานี้

3. สิทธิที่จะขู่วิธีอื่น ๆ นี้เกี่ยวกับพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดินในทิศทางภาค 6

ข้อ 57

ความกว้างของเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

เขตเศรษฐกิจจำเพาะจะต้องไม่ขยายออกไปเลย 200 ไมล์ทะเลจากเส้นฐานซึ่งความกว้างของทะเลอาณาเขตวัดจากนั้น

ข้อ 58

สิทธิและหน้าที่ของรัฐอื่น ๆ ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

1. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญานี้. ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ, รัฐซึ่งปรารถนาที่จะเป็นรัฐชายฝั่งหรือรัฐไร้ชายฝั่งก็ตามได้อุปโภคเสรีภาพตามที่อ้างถึงในข้อ 87 ในการเดินเรือและการบินผ่าน รวมทั้งการวางสายเคเบิลและทางท่อใต้ทะเล และการใช้ทะเลอย่างอื่น ๆ โดยชอบด้วยกฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับเสรีภาพเหล่านี้ อาทิเช่น ที่เกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติการของเรือ อากาศยาน และสายเคเบิลกับทางท่อใต้ทะเล และเป็นการสอดคล้องกับบทบัญญัติอื่น ๆ แห่งอนุสัญญานี้.
2. ข้อ 88 ถึงข้อ 115 และกฎเกณฑ์อื่นของกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องโดยตรงใช้บังคับกับเขตเศรษฐกิจจำเพาะตราบเท่าที่ไม่เป็นการขัดกับภาคนี้
3. ในการใช้สิทธิและการปฏิบัติหน้าที่ของตนภายใต้อนุสัญญานี้ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ, รัฐอื่น ๆ จะต้องคำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ของรัฐชายฝั่งและจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ ที่ออกโดยรัฐชายฝั่งตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้และกฎเกณฑ์อื่นของกฎหมายระหว่างประเทศตราบเท่าที่ไม่เป็นการขัดกับภาคนี้

ข้อ 59

มูลฐานสำหรับการระงับข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการ (ก่อตั้ง) สิทธิ

และเขตอำนาจในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

ในกรณีที่อนุสัญญานี้ไม่ได้มีการ (ก่อตั้ง) สิทธิหรือเขตอำนาจให้แก่รัฐชายฝั่งหรือรัฐอื่น ๆ ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ, และเกิดข้อขัดแย้งขึ้นระหว่างผลประโยชน์ของรัฐชายฝั่งและรัฐอื่นใดรัฐหนึ่งหรือหลายรัฐ พึงระงับข้อขัดแย้งโดยอาศัยมูลฐานแห่งสมชวรม และพหุศุการณที่เกี่ยวของทั้งปวง โดยคำนึงถึงความสำคัญตามลำดับของผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับคู่กรณีรวมทั้งประชาคมระหว่างประเทศโดยส่วนรวม

ทะเลหลวง

ข้อ 86

การใช้บทบัญญัติของภาคนี้

ใช้บังคับแก่ทุกส่วน ของทะเลซึ่งไม่ได้รวมอยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ . ในทะเลอาณาเขต หรือในน่านน้ำภายในของรัฐ . หรือในน่านน้ำหมู่เกาะในรัฐ หมู่เกาะ . ข้อนี้ไม่บังผลให้เกิดารลดทอน เสรีภาพใด ๆ ซึ่งรัฐทั้งปวงได้อุปโภคในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

ข้อ 110

สิทธิการตรวจตรา

1. เว้นแต่ในกรณีที่มีการกระทำอันเป็นการสอดแทรกเกิดจากอำนาจซึ่งได้ให้ไว้โดย สนธิสัญญา. เรือรบซึ่งเผชิญเรือต่างชาติในทะเลหลวงอันมิใช่เรือที่ได้รับความคุ้มครองโดยเด็ดขาดตาม ข้อ 95 และ 96 ไม่มีความชอบธรรมที่จะขึ้นไปบนเรือนั้น เว้นแต่จะมีเหตุอันควรสงสัยว่า :
 - (ก) เรือนั้นกระทำการอันเป็นโจรสลัด
 - (ข) เรือนั้นกระทำการค้าทาส
 - (ค) เรือนั้นกระทำการออกอากาศโดยไม่ได้รับอนุญาตและรัฐเจ้าของธงของเรือรบมีเขตอำนาจตามข้อ 109
 - (ง) เรือนั้นปราศจากสัญชาติ หรือ
 - (จ) แม้ว่าจะชักธงต่างชาติหรือไม่ยอมแสดงธงของตน เรือนั้นตามความเป็นจริง มีสัญชาติเดียวกับเรือรบสำนั้น
2. ในกรณีที่บัญญัติไว้ในวรรค 1. เรือรบอาจดำเนินการตรวจสอบสิทธิในการชักธง ของเรือนั้น. เพื่อวัตถุประสงค์นี้. เรือรบอาจส่งเรือในบังคับบัญชาของนายทหารไปยังเรือที่ต้องสงสัยนั้น. หากยังมีความสงสัยอยู่หลังจากได้ตรวจสอบเอกสารแล้ว. ก็อาจดำเนินการตรวจสอบบนเรือสำนั้นต่อไปได้. ซึ่งต้องกระทำด้วยความเรียบร้อยทุกประการที่จะกระทำได้
3. หากปรากฏว่าข้อสงสัยนั้นไม่มีมูล. และหากเรือซึ่งขึ้นตรวจนั้นมิได้มีพฤติกรรมใด อันเป็นสาเหตุแห่งข้อนั้น เรือนั้นจะได้รับการชดเชยสำหรับความสูญเสียหรือความเสียหายใดที่อาจได้รับ

4. บทบัญญัติเหล่านี้ใช้บังคับโดยอนุโลมกับอากาศยานทหาร
5. บทบัญญัติเหล่านี้ใช้บังคับกับเรือหรืออากาศยานอื่นใดที่ได้รับอนุญาตซึ่งมีเครื่องหมายชัดเจนและบ่งชี้ว่าเป็นเรือที่ใช้ในราชการ ของรัฐบาลด้วย
6. ในกรณีที่มีการไล่ตามติดพันกระทำโดยอากาศยาน :
 - (ก) ให้นำบทบัญญัติแห่งวรรค 1 ถึง 4 มาใช้บังคับโดยอนุโลม
 - (ข) อากาศยานซึ่งออกคำสั่งให้หยุดต้องไล่ตามเรือนั้นอย่างจริงจังด้วยตนเองจนกระทั่งเรือหรืออากาศยานลำอื่น ของรัฐชายฝั่งที่อากาศยานนั้นเรียกมา ได้มาถึงเพื่อรับช่วงการไล่ตามแล้ว เว้นแต่อากาศยานนั้นจะสามารถจับกุมเรือนั้นด้วยตนเองได้ การจับกุมเรือภายนอกทะเลอาณาเขตโดยอ้างว่าอากาศยานเพียงคนเดียวเห็นเรือว่าเป็นผู้กระทำผิด หรือผู้ต้องสงสัยว่าได้กระทำผิดเท่านั้นยังไม่เป็นการเพียงพอ. หากเรือนั้นยังมิได้ทั้งถูกสั่งให้หยุด และถูกไล่ตามโดยอากาศยานนั้นเอง หรืออากาศยานหรือเรือลำอื่นซึ่งไล่ตามต่อไปโดยไม่ขาดตอน
7. การปล่อยเรือที่ถูกจับกุมในเขตอำนาจของรัฐหนึ่ง และถูกควบคุมไปยังท่าเรือของรัฐนั้น เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะทำการสอบสวนต่อหน้าเจ้าหน้าที่ (เจ้าพนักงาน) ผู้มีอำนาจมีอาจเรียกร้องให้กระทำได้โดยอาศัยเหตุแต่เพียงว่า ในระหว่างการเดินทาง เรือนั้นได้ถูกควบคุมผ่านส่วนหนึ่งของเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือทะเลหลวง หากพฤติการณ์ทำให้จำเป็นต้องกระทำเช่นนั้น
8. ในกรณีที่เรือได้ถูกสั่งให้หยุดหรือถูกจับกุมภายนอกทะเลอาณาเขตในพฤติการณ์ที่ไม่อาจทำให้การใช้สิทธิไล่ตามติดพันนั้นกระทำได้โดยชอบ. เรือนั้นจะได้รับการชดเชยสำหรับความสูญเสียหรือความเสียหายใดที่อาจได้รับจากการนั้น

หมายเหตุ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ยังไม่ได้รับการรับรองจากนานาประเทศให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายระหว่างประเทศ จึงยังไม่ได้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาของประเทศไทย แต่ในส่วนที่เกี่ยวกับโจรสลัด และเขตเศรษฐกิจจำเพาะได้มีการรับรองจนถือเป็นจารีตประเพณีระหว่างประเทศแล้ว ซึ่งมีผลบังคับเช่นเดียวกับกฎหมายระหว่างประเทศ

ที่มา : กระทรวงการต่างประเทศ

สถิติการจับกุมตามกฎหมายที่ให้อำนาจทหารเรือปฏิบัติการในทะเล

ระหว่างปี 33 - 34

พระราชบัญญัติ	สถิติการจับกุม
1. <u>ให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำ</u> <u>ความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. 2490</u> 1.1 <u>ควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคและของ</u> <u>อื่น ๆ ในภาวะคับขัน พุทธศักราช 2488</u> 1.2 <u>การส่งออกและนำเข้าในราชอาณาจักร</u> <u>ซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522</u> 1.3 <u>สำรวจและห้ามกักกันข้าว พุทธศักราช</u> <u>2499</u> 1.4 <u>แร่ พ.ศ. 2510</u> 1.5 <u>คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522</u>	10 ครั้ง
2. <u>การประมง พ.ศ. 2490</u>	-
3. <u>ว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย</u> <u>พ.ศ. 2482</u>	3 ครั้ง
4. <u>เรือไทย พ.ศ. 2481</u>	1 ครั้ง
5. <u>ศุลกากร พ.ศ. 2469</u>	5 ครั้ง
6. <u>เดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456</u>	1 ครั้ง
7. <u>พระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน</u> <u>พ.ศ. 2524</u>	-
<u>ที่มา</u> : แผนกวิชาการ กองพระธรรมนูญ กองทัพเรือ	